

Udateret. Muligvis slut februar 1903

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Signe Constantin-Hansen, Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret, men i et brev dateret 30.9.1903 sender Olivia Holm-Møller et regnskab til Thora og Signe Constantin-Hansen, hvor det fremgår at hun har taget 10 kr. fra Signe i slutningen af februar 1903. Det kan muligvis være de 10 kr. som omtales i nærværende brev.

Omtalte personer:

Julius Holm-Møller

Alexander Christian Paulsen

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller indrømmer, at hun har 10 kr. for meget i sit regnskab. Derudover fortæller hun, at hendes bror, Julius, har været på besøg. Hun nævner endvidere forskellige planer og et smadret syltetøjsglas.

TRANSSKRPTION

Kære Thora og Signe!

Rigtig mange Tak!

Jeg maa skynde mig at sige, at jeg har 10 Kr for meget i mit Regnskab, det vil altsaa sige, at jeg har faaet 25 Kr. af Signe, jeg husker slet ikke hvornaar, men jeg maa jo have faaet dem, og Signe manglede jo ogsaa 10. Det vil dog ingenlunde sige at jeg har dem for mange i min Pung, den indeholder kun 9, som skal strække til alt hele Maaneden, saa du faar dem ikke før næste, men nu ved du altsaa hvor de er.

Julius er her, han kom og overraskede mig i Eftermiddag, vi bestemte stolt, at blive oppe hele Natten til Kl. 3, saa skal han rejse, men nu Kl. ½12 er Fyren søvnig og sover på min Brix, jeg er egentlig lidt ked af at jeg ikke fik ham paa Højskolehjemmet i ordentlig Tid, men hvad, jeg havde glædet mig saa meget til at sludre med ham hele Natten og nu har jeg da ogsaa dækket ham godt til, saa haaber jeg jo ikke han tager Skade, han ser saa rask ud, at det er umuligt at huske, han er syg. Det er morsomt at have ham, om han ogsaa sover, men jeg maa jo vaage til Kl 3. - Det var Lørdag Nat, jeg kom ikke længere i Skrivelsen, Julius vaagnede, og vi

havde det rigtig rart Resten af Natten, men
nu er det Lørdag, og jeg kan ikke skrive
Breve, det er rent forbistret, for jeg vilde
virkelig gærne.

Vi kom godt hjem Ungen og jeg, og saa
fulgte jeg med Hr. og Fru Poulsen hjem. Om
Føret tillader det cykler jeg i Morgen 3 Mil
ud i Landet til en gammel Tante jeg har,
- man maa jo muntre sig en Smule!
Mon man i Paradis aldrig plages af en
Sygdom der meget ligner Livslede.
Gør man det, vil jeg hellere dumpe ned
i et sort Hul, hvor man hverken ser,
hører, føler eller lever.

Jeg haaber det blir Regnvejr i Morgen
og da vil jeg være drabelig flittig,
det vil sige: jeg bestiller alligevel ikke noget
men er alligevel optaget af dette Ingenting.
Nu synes jeg, jeg er færdig, og har dog
dog ikke skrevet noget.

Glasset med Syltetøj var knust - bogstavelig -
deraf følger at jeg ganske selv maa spise
Indholdet og endda uden Brød for
at passe på Skaarene, for dersom
man spiser dem skærer de Tarmene
i stykker, det tør jeg ikke risikere for
Jer andre. Min Kaabe gaar godt,
Hatten vistnok mindre godt, men begge
Dele i forening med mig vækker en
ganske lille Smule Opmærksomhed.
- Aa herregud hvor jeg foragter mig selv
og alle de andre!

Farvel! Det er Søren med den 10 Krone
mon Signe nu kalder mig Tyv. Havde du
den Aften Mistanke om, at det var mig der
havde faaet den?

[påskrift]
Olivia 1903

Oldemoder rejser hjem i Julen. Vi ser
hende for Resten aldrig.

Kære Thom og Siger!

Regly mange Tak!

Jeg maa skynde mig at sige, at
jⁱ har 10 Kr for meget i mit Reguskat,
det vil allena sige, at jⁱ har faaet
25 Kr. af Siger, jⁱ huske det ikke
hvornaa, men jⁱ maa jⁱ have faaet
dem, og Siger mangfede dem jⁱ
ogsaa. Det vil dog ingensinde
sige at jⁱ har dem for mange i min
Ting, den indeholder kun 9, som
skal strække til alt hele Maanedet,
saar du har dem ikke for
mange, men nu ved du altsaa hvor
de er.

fuldind, hvor han kom og overraskede
mig i Eftermiddag, vi bestemte stolt
at bin oppe hele Natten, men vi ^{blev} ^{blev} ^{blev}
kl. 12.30 og fyndt stov og var paa
min Bror, i en egensidig liden ked af
at vi ikke fik ham paa Højskolebygningen
i ordentlig Tid, men hvad, vi havde
glædet mig saa meget til at stilles
med ham hele Natten og vi har
vi da ogsaa dækket ham godt til,
saa haaber vi, vi ikke har lagt Hæde
ham saa raark ud, at det er temmelig
at tænke, han er syg. Det er uoverskueligt
at have ham, som han ogsaa
siger, men vi maa jo være til Kl. 3

— Det var Søndag Nat, vi kom ikke længere
i Skovlen, fuldind maanedes og vi

havde det rigtig som Pleken af Natten, men
vi i det Søndag, og vi ^{kan} ikke skrive
Brev, det er nok forbitret, for vi vilde
mødt gerne.

Vi kom da godt hjem Slagen og vi, og saa
fulgte vi med Hr og Fru Paulsen hjem. Der
Fors tillader det sig, i Morgen 3 Uger
ud; Lægt til en gang med Tante i hør,
— men man jo minner sig en Smule!

Men man i Prædik alting plager af en
dyd som det muligt bliver Tilstede.

Deri man at vil vi heller tænke med
i et roligt Hånd, hvor man hører sig,
hvort, for det her.

Jeg haaber det her Brev er i Morgen
og da vil vi var temmelig flidte.

Det vil sig: vi bestemte altsammen ikke noget
men vi altsammen meget glad af alle Værelser.

Nu siger is, is er færdig, og her dog
dog ikke skunt noget.

Glædet med Lykkelog en kær - bryllup -
da af følger at is ganske selv maa spise
indholdet - og endda inden Brød for
at gaae paa Skarve, for derom
man spiser den skær de Tærne
i skytten, det lor is ikke visker for
for andre. Min Kaar gaa godt,
Hallen vistnok mindre godt, men bryder
Dre i Forming med mig vedde en
ganske liden Lunde Qumarsom hed,
- la Herregud her is frager mig selv
og alle de andre!

Forsel! Det er Lorus med den 10 km
mon Lorus mi holder mig 75. Harde du
din Aften Melanthe om, at det var mig du
holdt forst den?

Olivia 1903.

Oldemader rejser hjem i Jule. Vi ser
hende for Resten aldrig.